

och Wilna, belägringen af Thorn och Lembergs öfverrumpling; sekundlöjtnant vid Södra skånska kavalleriregementet 1704 $\frac{2}{12}$, reg:ts kvartermästare 1705. Var med vid Smolensk, då Örnstedt med Lif- och majorens sqvadroner attackerade och tillbakaslog general Bauer och prinsen af Darmstadt (Aspegren uppger fiendens styrka till 14,000 man!) 1708 $\frac{26}{8}$. Var samma år med vid Weprichs stormning, vid Oposznia och Kobilack 1709, var med vid Pultava och blef fången samt förd till Tobolsk. Hemkom 1722 och blef d. 22 Juni ryttmästare. Placerades, med kornettbostället Bjellerup som indelning, på Sallerups sqvadron 1723 $\frac{1}{9}$, fick löjtnantsindelning på samma sqvadron 1732 $\frac{10}{12}$. Dog 1735 $\frac{4}{10}$. — Hade nio blessingar.

ERIK GEORG ROSENSTRÅLE, till Borggård, född 1675 $\frac{3}{6}$, son af kaptenen Erik R. och Beata Galle. Förare vid Östgöta infanteri 1699, fältväbel vid Drakes kompani 1700, fänrik vid Kugelhjelm's kompani s. å.; kornett vid Södra skånska kavalleriregementet 1704 $\frac{2}{12}$, löjtnant vid majorens sqvadron; löjtnant vid Smålands kavalleri s. å., regementskvartermästare; ryttmästare vid majorens sqvadron af Östgöta kavalleri. Död 1741 $\frac{2}{2}$. — Gift med Carin Månsdotter Levin 1710 i hennes 2:dra gifte, död 1755 $\frac{14}{4}$, dotter af brukspatronen Magnus Levin och Anna Linroth.

MAGNUS PLAGMAN, ryttare vid Lifsqvadron, korpral vid 7 sqvadron 1700 $\frac{16}{7}$, kvartermästare vid Lifsqvadron, kornett vid 4 sqvadron 1704 $\frac{2}{12}$, löjtnant vid 6 sqvadron 1706 $\frac{2}{11}$. Fången vid Pultava och vistades under fångenskapen dels i Tobolsk dels i Tomsk. Hemkom 1722, fick då d. $\frac{26}{6}$ ryttmästare titel med löjtnantsindelningen Wirestad på Borrbys sqvadron. Han dog i tjenst 1733 $\frac{24}{2}$.

JÖNS KOCK, född i Skåne 1680. Volontär vid regementet 1701, sekundkvartermästare 1702 $\frac{6}{2}$, bevistade slaget vid Klissow, kvartermästare 1703 $\frac{28}{12}$, var med vid Punitz och Oderbeltz samt avancerade till adjutant 1704 $\frac{2}{12}$, blef sekundlöjtnant vid Haglösa sqvadron 1705 $\frac{21}{12}$. Var kommenderad på en ströfkår under öfverste Görtz och var derunder med i skärmytslingen vid Thüringerwald 1706. Förrättade någon tid regementskvartermästaretjenst. Var med vid belägringen af Weprich 1708, vid Kobilack och Stara Szenzara 1709, vid Pultava och fången vid Dnieper samt förd till Tobolsk.

Jöns Kock, namnteckning från 1729.

Vid hemkomsten ur fångenskapen fick han ryttmästaretitel 1722 $\frac{26}{6}$, placerades som 2:dre ryttmästare på Ö. Göinge sqvadron med kornettbostället Emitslöf som indelning, fick löjtnantsindelning vid majorens sqvadron 1733 $\frac{6}{3}$. Afsked 1743 $\frac{15}{8}$. Död d. 26 April 1758. Bodde i Horna vid Christianstad.

Gift med Anna Maria Orman, född 1705, dotter af kyrkoherden Jacob Orman och Sofia Pontoppidan.

SVEN GARFIHL. Hans meritförteckning lyder: »Ehuru väl jag ej ernått den lyckan hvarken att vara född adelsman eller på riddarhuset antecknad; så hafver likväl mina förfäder alla i krigstjenst varit och en del officerstjenst beklädt. Och är jag alltså född på Öland och Borgholms slott anno 1674, derest ock hos mina föräldrar uppfostrad.

Sedan lärt häradsskrifvarearbetet i några år; derefter rest till Stockholm 1698 och kommit på generaltullkontoret för skrifvare hos kamrern öfver koppartullen. Men som år 1700 kriget inföll, och jag till krigstjenst särdeles lust hade, angaf jag mig hos högvälborne herr baron Mauritz Posse, hvilken då nyss var blifven ryttmästare under högvälborne grefve Gustaf Fredrik Lewenhaupts kavalleriregemente, hvarvid jag blef mönster-skrifvare till först i 1702, då grefven förordnade mig att vara kvartermästare. Och som anno 1704 tvåhundra ryttare af högvälborne grefve Lewenhaupts regemente skulle till Polen att rekrytera högvälborne herr generallöjtnant Kruse's regemente, anhöll jag att bli kommenderad med dem; hvilka 200 man med hästar och full mundering jag tillika med en löjtnant öfverföljt till Danzig och så vidare till Marienburg derest högvälborne herr generallöjtnant Ramsvärd (dåvarande adjutant vid Drabanterna) dessa rekryter tillika med många andra emottog, under hvars kommando jag marscherade till Sandomir, derest alla aflevererade blefvo; då jag tillika med min dåvarande löjtnant i supplik hos Hans Kungl. Maj:t anhöll få blifva ute vid armén i fält, hvilket så nådigt blef upptaget, att Hans Maj:t ej allenast efterlät oss vår underdåniga begäran utan ock lät säga oss skola så snart möjligen ske kunde blifva hulpne. Emellertid marscherade Hans Maj:t med en del af armén för Lemberg, derest trenne Dragonregementen kommenderades löpa storm så

Sven Garfhl, namnteckning från 1724.

ock de volontärer som lust hade, dervid jag aftonen förut infann mig på samlingsplatsen och hade den nåden att Hans Maj:t sjelf befalde jag för officer kommendera skulle och fick så af hans excellens grefve Dückers dragoner 30 man och 2 underofficerare och kom så allra ytterst på högra flygeln att attackera, hvilket så lyckligt afgick att strax vid inkomsten vände mig med truppen till höger körandes fienden från styckena och förföljde dem till jag kom till dubbelport och vindbrygga, hvilka lästa och med sten igenkastade voro, dem jag lät upparbeta och öppna, att Lifregementet som för teten var kom inmarscherandes. Derifrån marscherade Hans Maj:t med armén åt Warschau och så vidare till Punitz, deremellan nästan ingen dag var som icke vårt avantgarde eller åtminstone våra Vallosier (dem jag då af mig sjelf som volontär följde) med fienden hade att göra och dem ej ringa ruinerade, tills dess Hans Maj:t vid Punitz med några sina kavalleri- och dragonregementen mot aftonen obligerade fienden att göra stånd. Och som jag den gången ock var litet före armén och nära intill det fientliga infanteriet, lossade åtskilliga sina musköter på mig men ingen träffade; ändtligen kom en stor ansenlig officer ridandes som var major, honom antastade jag och, sedan vi hvardera sitt skott på annan felgjort, kom jag honom med pistolen i ryggen och fick honom fången och förde till Hans Maj:t, som då i stark marsch ankom; Hans Maj:t såg grant och noga huru hvar af oss begge fick efter segern; honom fick jag befallning förvara, då jag satte honom hos dem som trötta hästar hade och sedan följde med regementena, som bröto in på fienden. Samma höst fick jag fullmakt, 1704 $\frac{2}{12}$, att vara premierkornett vid Haglösa squadron af Södra skånska regementet, dervid jag stadigt varit och der regementet fått något att göra har jag ock dervid varit, undantagandes vid Stara Szenzara, Pultava och Dniepern; emedan efter den lyckliga rencontren Hans Maj:t hade med Ryssarna vid Oposznia att en god del blef nedgjorde och 59 officerare tillfångatagne, jag tillika med ryttmästare och löjtnant och 50 gemene till fångarrest kommenderade, och som Hans Maj:t efter midnatt marscherade ifrån oss med trupperna, voro Ryssarne i första dagningen oss under

ögonen 2000 man starke, hvilka strax afsutto och jemte stadigt fyrgifvande och granaters kastande vårt lilla bröstvärn af $1\frac{1}{2}$ eller högst 2 alnars högt plank bespringa som oftast proverade, men af oss så länge uppehållne som våra och der införde våra sjukes patroner räckte inemot solens nedgång den 30 Januari 1709, då alle voro slagne och borte, elden i husen sätter och i ljusan låga brann, fienden mig då och trenne öfverblifne ryttare utur elden togo samt med sig förde 3 mil från Oposznia, plundradt och till skjortan afklädt.

Förutom äfventyrliga fältvakter, arriéregarden, avantgarden, partier, rekognoseringar, betäckningar, fourageringar och dylikt uti köld och annan svårhet, som för vidlyftighetens förskoning intet nämnes utan i underdånig ödmjukhet lemnas så höga som nedriga, som erfarenheten hafva härom, gifva sitt vitsord. Sedan som bekant är på 14 året suttit fången i fattigdom, nakenhet, hunger och ängslighet, och när sekundofficerarne fått några underhållspenningar, är premiererna litet ja ock stundom intet meddelat; och af den nädigst förordnade halfva lönen ingen vitten kommendera kunnat. Christianstad den 29 September 1722». —

Garfihl hemkom ur fångenskapen i Werchoturje i Juni 1722 och erhöll afsked med löjtnantstitel i Juli 1723. Blef sedan slottsförvaltare på Borgholms slott.

JOCHIM FRITZ, ryttare vid majorens sqvadron, korpral 1695 $\frac{8}{2}$, kvartermästare vid majorens sqvadron, kornett vid samma sqvadron 1704 $\frac{27}{12}$. Nådigt afsked efter 32 års tjenst 1705 $\frac{21}{12}$. Han erhöll pension 1707 $\frac{7}{12}$. Bosatt i Glimåkra. Död i Oktober 1736.

PETTER FALKMAN, kornett vid Lifdragonerna; löjtnant vid öfverstelöjtnantens sqvadron af Södra skånska kavalleri regementet 1704, sekundryttmästare vid majorens sqvadron. Svårt bleserad i striden vid Punitz afled han den 21 november 1704.

LORENTZ BELLIJN, sekundkvartermästare vid Smålands kavalleri; kvartermästare vid Södra skånska kavalleri regementet 1702 $\frac{29}{12}$, kornett vid majorens sqvadron, kornett vid Lifsqvadron 1705 $\frac{24}{3}$. Död den 26 Mars 1706.

OLOF FORSBERG, kvartermästare vid öfverstelöjtnantens sqvadron, kornett vid samma sqvadron 1705 $\frac{24}{3}$, sekundlöjtnant vid Lifsqvadron 1708 i mars.

GUSTAF ADOLF ROSENSTJERNA, född på 1680 talet, son af Olof R. och Margareta Rosenstråle. Kornett vid Uplands ståndsdragoner, löjtnant 1702; sekundryttmästare vid Södra skånska kavalleri regementet 1705, ryttmästare med 7:de sqvadron 1708 i April. Död i rysk fångenskap straxt efter träffningen vid Stara Szensara 1709 der han blef svårt bleserad och fången.

OLOF DAGSTRÖM, volontär vid Lifdragonerna 1699, var med i slaget vid Narva och fick der svåra kontusioner, vid Dünaöfvergången 1701 och vid Klissov der han fick sju svåra blesyrer i hufvudet samt vid Punitz 1704; löjtnant vid Södra skånska kavalleri regementet 1705, ryttmästare med Sallerups sqvadron 1708. Vid Starodub 1708 var han befälhafvare för en postering, som utkämpade en skarp strid med 15 sqvadroner ryssar. Var med vid Pultava men undkom till Turkiet der han deltog i kalabaliken i